



# ZVON

ÚNOR / FEBRUARY

2019

časopis krajanské rodiny v New Yorku

[www.zvon.info](http://www.zvon.info)



January 22-27, 2019

# World Youth Day 2019

Panama City, Panama

**'I am the servant of the Lord,  
May it be done to me according to your Word" (Lk 1:38)**



# Cirkevní otcovia

## Sv. Klement Rímsky (pápež Klement I.)

MV



Sv. Klement Rímsky a zároveň pápež Klement I., ako tretí nástupca sv. Petra, je prvým z našej série o cirkevných otcov a zaraďuje sa do skupiny tzv. apoštolských otcov – to sú tí, ktorí osobne poznali niektorého z dvanástich apoštolov. Klement sa narodil v Ríme okolo roku 35 a zomrel mučeníckou smrťou okolo roku 100. Traduje sa, že bol vysvätený za biskupa samotným apoštolom Petrom. Hoci všetky detaily z jeho života sa nedajú s istotou potvrdiť, je isté, že oboch apoštolov sv. Petra aj Pavla osobne poznal ako aj to, že bol pápežom.

Jeho najdôležitejším dielom je jeho list Korint'anom (miestnej cirkvi v Korinte). Väčšina moderných učencov datuje vznik listu okolo roku 70, list sa zvykol datovať až do roku 96, no dnes je takmer isté, že to bolo skôr. Takéto skoré spisy zo života Cirkvi sú veľmi dôležitým zdrojom, kde môžeme vidieť ako mnohé veci vnímala prvá Cirkev. Dodnes sa totiž vedú rôzne polemiky o tom, čo a ako bolo vnímané v prvotnej Cirkvi. Častokrát majú tieto spory za cieľ poukázať na to, ako sa dnešná Cirkev odklonila od akéhosi ideálu či pravdy prvotnej Cirkvi. To samozrejme nie je pravda. Spisy ako Klementov list Korint'anom nám dávajú nazrieť do tejto prvotnej tradície Cirkvi – teda do toho, ako chápali Kristovo učenie apoštoli, ktorí to mali z prvej ruky od samotného Pána a mali teda možnosť sa ho spýtať ako čo myslí, prípadne rozumeli kontextu v akom Pán Ježiš o rôznych veciach hovoril.

Klementov list reaguje na krízu v Korintskej cirkvi, ktorá bola spôsobená rebelanstvom niektorých mladších cirkevných predstaviteľov proti starším. Menovite sa v liste nespomína žiadny biskup, čo môže naznačovať, že biskupský stolec bol práve uprázdnený. V Korinte vznikli tým pádom v cirkvi frakcie a rozdelenie na skupiny. Klement vystríha pred hriechom závidi, ktorú vníma ako koreň tohto problému

a rozdelenia. Vo veľkom cituje starý zákon, závisť Kaina proti Ábelovi, Ezaua proti Jakubovi, čo niektorí interpretujú aj tak, že Klement mal židovský pôvod, keďže tak dobre poznal Starý zákon. Každopádne Klement dôrazne napomína rebelantov proti legitímnym cirkevným autoritám a zdôrazňuje, že už apoštoli sa jasne vyjadrili ohľadom autority v Cirkvi, keďže predpokladali spory tohto typu. Zdôrazňuje, že biskupi ani presbyteri (kňazi) nemôžu byť svojvoľne zbavený úradu, pokiaľ vedú riadny život. Vyzýva vzbúrencov na pokánie a zmierenie medzi obidvoma táborami.

Z listu ale vyplýva viacero veľmi dôležitých vecí. Po prvé, že rozdelenia, názorové rozdiely, vzbury voči legitímnej autorite a rôzne spory boli prítomné v Cirkvi už od apoštolských čias – teda od počiatku Cirkvi. Ak si teda prvotnú Cirkev idealizujeme tak na to rovno zabudnime. Prechádzala si podobnými problémami ako tá dnešná a už samotní apoštoli čelili podobným problémom. Po druhé - fakt, že Klement ako rímsky biskup vôbec takýto list píše a vstupuje tak do tohto sporu ako autorita. Navyše používa autoritatívny tón ako niekto koho treba poslúchať a kto by neposlúchol spácha vážny priestupok a vystavuje sa nebezpečenstvu (pre spásu svojej duše). To, ako aj samotné rozšírenie listu po ostatných cirkvách potvrdzuje, že Rímsky biskup mal už od začiatku autoritu nad ostatnými cirkvami a bol poslednou inštanciou pri rôznych sporoch a problémoch. Takisto dôležité je, že už samotní apoštoli sa zaoberali úradom a autoritou biskupov a jasne sa vyjadrovali k potrebe poslúchať a podriaďiť sa legitímnej cirkevnej autorite – biskupovi.

Ďalej v liste sa spomína menovite Najsvätejšia Trojica, ako Boh Otec, Syn (Ježiš Kristus) a Duch Svätý. Toto je veľmi dôležité, pretože učenie o Najsvätejšej Trojici bude predmetom rôznych polemík ale aj veľkých sporov a rozdelení Cirkvi takmer do konca prvého tisícročia. Preto takéto skoré potvrdenie tohto článku viery od ľudí z priameho okruhu apoštolov je potvrdením, že viera v Najsvätejšiu Trojicu je pôvodná a pochádza od apoštolov – a teda hlásal ju takto aj sám Pán Ježiš. Inými slovami to, čo čítame v Novom zákone o tomto nie sú len nejaké „obrazy“, či metafory (ako neskôr niektorí bludári budú tvrdiť).

Sv. Klement zomrel mučeníckou smrťou na terajšom Kryme (vtedy súčasť Rímskej ríše), kde bol poslaný do vyhnanstva na nútené práce v bani. Keďže pokračoval v hlásaní evanjelia, bol zhodený do mora s kotvou na krku. Traduje sa, že jeho ostatky preniesli sv. Cyril a Metod na Veľkú Moravu v 9. storočí (boli totiž na Kryme na misii k Chazarom) a odtiaľ putovali do Ríma. Preto je viacero najstarších kostolov v Česku zasvätených práve sv. Klementovi.

**“J**E MRAZIVÉ ZIMNÍ ráno a po ranní modlitbě a snídani čtu zprávy z domova i ze světa. Z domova čtu zprávy dvakrát. Jednou jsou to zprávy z Česka a po druhé zprávy z USA. Dnešní den jsou zprávy z vlasti “podobné” těm, které jste, milí přátelé, četli za dob totality. Komunisté s poslanci vládní koalice schválili zákon na zdanění církevních restitucí. Konec konců to bylo podmínkou podpory vlády. Církevní restituce se vyplácejí od roku 2013 jako náhrada za ukradený majetek, který se nemohl vrátit. Po dobu 30 let se každý rok vyplácí všem církvím peníze a postupně se také zmenšuje podíl platu duchovním osobám. Roku 2030 by měly být všechny církve v ČR finančně samostatné bez podpory státu. Podobný model je zde v USA. Všechn tento problém zavinil komunismus, který u nás panoval dlouhá léta. Tak se komunisté a další “zachránci” naší společnosti snaží nespravedlnost trochu poopravit. To, co bylo ukradeno a teď se navrácí, můžeme přece zdanit.

Když nemáme žádný dobrý program, můžeme lidem aspoň ukázat, že se snažíme získat peníze, kde se dá. Nic na tom nemění skutečnost, že církve pomáhají státu vychovávat morální lidi. Že církve zřizují kvalitní školy na všech úrovních, že se starají o potřebné lidi všech věkových skupin, od nenarozených, až po ty, kteří se chystají na věčnost. Starají se o největší kulturní památky v naší zemi. Podle mnohých ale církve jenom “oblubují lidi” a chtějí na to peníze....

Tak to jenom tak na okraj. Chtěl bych Vám všem popřát požehnané dny v měsíci únoru a plno naděje, že zase přijde jaro. Zakončím modlitbou, kterou dnes zahajujeme mši svatou.

**Všemohoucí, věčný Bože,  
ty řídíš všechno na nebi i na zemi;  
vyslyš prosby svého lidu  
a dej našim dnům svůj řád a mír.**

ve Forest Hills  
23. ledna 2019  
*Váš Fr. Antonín*

**"IF THE ONLY PRAYER YOU EVER SAY IN YOUR ENTIRE LIFE IS THANK YOU, IT WILL BE ENOUGH."**

**~ MEISTER ECKHART**

# Čirá radost

Anthony de Mello

V pozůstalosti slavného indického jezuita Anthony De Mella byl nedávno objeven manuskript de Mellových ignaciánských duchovních cvičení. Další knihou z pozůstalosti je text, který rovněž vychází z jeho přednášek, ale je tentokrát bezprostřední, odlehčený a humorný, jak jsme tomu zvyklí z většiny autorových knih. Autor se na svých cestách setkává s mnoha příklady šťastných lidí, kteří by z našeho pohledu měli být spíš nešťastní a zarmoucení. A naopak mnozí lidé, kteří mají zdánlivě všechno, si stále stěžují a něco jim chybí. Četba na pokračování s výběrem některých pasáží.

Zrovna včera mi někdo pověděl jeden příběh. Znáte to anglické rčení: “Jezte jedno jablko denně a nepřijde doktor.” Tak jeden chlapík měl poměr s doktorovou manželkou a jedl jedno jablko denně... Ten to vůbec nepochopil, úplně to popletl.

Vycházel z určité pevně dané představy, víte?

Nedávno mi někdo vyprávěl historku o knězi, který se snažil přesvědčit jednoho farníka, aby přestal pít. Vzal sklenici alkoholu, čistého alkoholu, a pak vzal brouka nebo červa a hodil ho do té sklenice. Ten se chudák chvíli svíjel a pak posel. Načež se kněz ptá toho farníka: “Pochopil jsi, co ti chci sdělit, Johne?” A John říká: “Ano, otče, pochopil. Když mám v žaludku nějakého červa, musím se napít alkoholu.” Tak pochopil to sdělení. John neposlouchal, víte? On neposlouchal.

Znám jeden případ, kdy ani duchovní neposlouchal. Za farářem přišel jeden člověk. Farář si zrovna četl noviny a nechtěl, aby ho někdo vyrušoval. Ten člověk řekl: “Promiňte, otče!” A duchovní odpověděl: “Tak, co je?” Muž se ho zeptal: “Řekl byste mi, otče, co způsobuje artritidu?” Farář byl podrážděný. “Co způsobuje artritidu? Pití způsobuje artritidu, to je ta příčina. Styk s lehkými ženami způsobuje artritidu, to je ta příčina. Hazardní hry způsobují artritidu, to je ta příčina. Proč se ptáš?” A muž říká: “Protože tady stojí v novinách, že Svatý Otec má artritidu.”

Kněz neposlouchal, víte? Jste připraveni vyslechnout si něco nového, jednoduchého, nečekaného, co se neslučuje téměř s ničím, co vám až dosud všichni říkali? Jste připraveni si to poslechnout? Pak možná uslyšíte, co vám chci povědět. Možná to pochopíte.

Když Ježíš hlásal radostnou zvěst, napadali ho myslím nejen kvůli tomu, že jeho učení bylo dobré, ale taky proto, že bylo nové. My nenávidíme všechno nové. I já jsem nenáviděl všechno nové. Nechoďte

na mě s novotami. Nemáme rádi novinky. Jsou příliš zneklidňující. Příliš svobodomyšlné. Takže k té schopnosti naslouchat - Buddha ji krásně vyjádřil. Řekl: “Mniši a učenci nesmějí přijímat má slova z úcty, ale musí je zkoušet, stejně jako zlatník zkouší zlato. Řezáním, drcením, třením, tavením. “Ani vy nesmíte přijímat moje slova z úcty, ale musíte je zkoušet řezáním, stejně jako zlatník zkouší zlato, chápete? Řezáním, drcením, třením, tavením. V pořádku, tak to jsme si vyjasnili.

Co je vlastně zač ten fenomén, kterému říkáme život? Podívejte se na svět a pak vás požádám, abyste se podívali na svůj vlastní život. Podívejte se na svět. Všude chudoba. Jak jsem se včera dočetl v New York Times, biskupové ve Spojených státech prohlašují, že v zemi je třicet tři milionů lidí žijících pod hranici chudoby, kterou stanovila jejich vlastní vláda. Pokud si však myslíte, že to je skutečně chudoba, měli byste zajet do jiných zemí a uvidět ten hnus, špínu a bídu. Tomu říkáte život?

No, mám pro vás novinku. Mohu vám ukázat život i tam. Asi před dvanácti lety mi někdo v Kalkatě představil člověka, který tahal rikšu. Je to hrozné. Představte si, neveze vás kůň, ale lidská bytost. Jakmile se tamní ubožáci začnou živit taháním rikši, nepřežijí více než deset až dvanáct let. Nevydrží dlouho. Dostanou tuberkulózu. Umírají rychle.

Ten člověk, kterého jsem v Kalkatě potkal, se jmenoval Ramčandra. Měl tuberkulózu. Tehdy v Kalkatě provozovala jakási skupinka lidí nezákonnou činnost - vyváželi kostry. Vláda je nakonec pochytila. Ale víte, co dělali? Koupili si od vás kostru, ještě když jste byli naživu. Velice chudí lidé za nimi chodili a prodávali svoje kostry za částku, která se rovnala asi deseti dolarům. Ti překupníci se obvykle ptali rikšů: “Jak dlouho pracuješ na ulici?” A lidé jako Ramčandra odpovídali: “Deset let.” Obchodníci si pomysleli: “Ten už nebude žít dlouho... Dobrá, tady máš peníze.” A pak, když rikša zemřel, zmocnili se jeho těla odvezli je pryč. Pomocí nějakého procesu urychlili rozklad těla a získali kostru.

I Ramčandra prodal svou kostru, tak byl chudý. Měl ženu, děti a ta špína, chudoba, bída, nejistota... Člověka by nikdy nenapadlo hledat tam štěstí, že? Ale zdálo se, že Ramčandru nic nevyvede z míry. Byl v pohodě, očividně ho nic netrápilo. Ptal jsem se ho: “Nejsi naštvaný?” A on na to: “Proč?” “Víš, tvoje budoucnost, budoucnost tvých dětí,” řekl jsem. Ale on na to odpověděl: “No, já dělám, co můžu a zbytek je v rukou Božích.”

Řekl jsem mu: “Poslyš, ale co tvá nemoc? Ta ti způsobuje utrpení, ne?” Odpověděl: “Trochu. Musíme brát život takový, jaký je.” Nikdy jsem ho neviděl ve špatné náladě. Když jsem s ním mluvil, najednou jsem si uvědomil, že jsem v přítomnosti mystika. Najednou jsem si uvědomil, že vedle mě je život. On byl naživu, já jsem byl mrtvý. (pokračování příště)

# WORLD YOUTH DAY PANAMA 2019



Graphic courtesy PHJ Panama 2019

## Pope Francis has Questions for Youth – Answered by God’s Love

‘A love that does not overwhelm or oppress, cast aside or reduce to silence, humiliate or domineer.’

Pope Francis had many questions for the young people of the world on January 24, 2019. His questions came in remarks at Campo Santa Maria la Antigua – Cinta Costera for the opening ceremony of World Youth Day 2019 in Panama.

And although the questions were challenging, this was an “open book” test and the Holy Father provided the answers. He spoke of a love that “does not overwhelm or oppress, cast aside or reduce to silence, humiliate or domineer.” Then he asked if the thousands upon thousands of young people gathered before him believe in such a love; does such a love make sense to them?

“This is the same question and invitation that was addressed to Mary,” Pope Francis recalled. “The angel asked her if she wanted to bear this dream in her womb and give it life, to make it take flesh. She answered: ‘Behold, I am the handmaid of the Lord; let it be to me according to your word’(Lk 1:38).

“Mary found the courage to say ‘yes’ She found the strength to give life to God’s dream. The angel is asking the same thing of each of you, and of me.”

And again, the Holy Father questioned the youth: “Do you want this dream to come alive? Do you want to make it take flesh with your hands, with your feet, with your gaze, with your heart? Do you want the Father’s love to open new horizons for you and bring you along paths

never imagined or hoped for, dreamt or expected, making our hearts rejoice, sing and dance?

“Do we have the courage to say to the angel, as Mary did: Behold the servants of the Lord; let it be done?”

The Holy Father gave the answer that generates in the young a positive answer to all these questions: the love of the Lord. He explained that the greatest outcome of World Youth Day won't be a program or document, but how those attending are changed.

“The most hope-filled result of this meeting will be your faces and a prayer,” Francis said. “Each of you will return home with the new strength born of every encounter with others and with the Lord. You will return home filled with the Holy Spirit so that you can cherish and keep alive the dream that makes us brothers and sisters, and that we must not let grow cold in the heart of our world.”

The Pope also suggested that the world has much to learn from the young people gather for World Youth Day. Although they come from different cultures, have different experiences, look different, and have different life experiences, they are brought together in a spirit of encounter.

“You teach us that encountering one another does not mean having to look alike, or think the same way or do the same things, listening to the same music or wearing the same football jersey,” Francis stressed. “No, not at all... The culture of encounter is a call inviting us to dare to keep alive a shared dream. Yes, a great dream, a dream that has a place for everyone.”



svátost smíření - confession

for which the Holy Spirit was poured out on the day of Pentecost and brought fire to the heart of every man and woman, in your hearts and mine, in the hope of finding room to grow and flourish. A dream named Jesus, sown by the Father in the confidence that it would grow and live in every heart.”

“The dream for which Jesus gave his life on the cross,

*from ZENIT by Jim Fair*



# Efekt motýlích křídel



*Potkal jsem lidi, kteří pomáhají. To mě ovlivnilo.*

Když jsem byl malý, na prázdniny jsme nejezdili. Jediná cesta, která mi otevřela srdce k širším obzorům, a tedy i k myšlenkám na Stvořitele, byla, když mě matka vzala do Alp kvůli průduškám. Pak mě tam na rok svěřila jedné křesťanské rodině. Tito lidé tak měli částečný podíl na mé výchově. Zažil jsem u nich laskavou péči v kulisách nádherných hor, kde jsem rád pozoroval kamzíky na útesech. Skutečnost, že jsem potkal lidi, kteří mají rádi ostatní a pomáhají jim, posílila mou víru.

Nikdy nevím, kam až dosáhne můj i drobný skutek lásky a co všechno může způsobit. Znáte efekt motýlích křídel, tu energii dobra, která se přenáší z člověka na člověka a dotýká se srdcí? Ježíšovo poselství v evangeliu je výzvou ke sdílení talentů, darů, k dělení se o věci, včetně těch duchovních.

Každý z nás jsme vybaveni k tomu, abychom mohli působit ve svém okolí dobro. Nikdo není tak „chudý“, aby nemohl nějakým způsobem pomoci druhým (slovem povzbuzení, nasloucháním atd.). I chudý člověk se ale může chovat jako „boháč“, když se uzavře do sebe, a naopak boháč se srdcem chudého se může s druhými dělit. Prokletím totiž není obsah peněženky, ale uzavřenost vůči druhým a jejich potřebám.

## *Bůh nás osvobozuje od nutnosti zalíbit se druhým*

Evangelium je tak bohaté! Ti, kdo s vírou přijmou tento životní styl za svůj, postupně poznávají, co mají dělat, a nedají se už ovlivnit nebo ovládat mocnostmi, jež s námi manipulují. „Nebratříčkuj se s mocnými,“ říkával mi tatínek. Pravda nás osvobozuje od nároků vnějšího zdání a vytrhuje nás z pokušení, pokud se nás ten či onen chystá uplatit. Pravda z nás dělá muže a ženy schopné navazovat vztahy plné důvěry, schopné uskutečnit své jedinečné povolání na tomto světě, místo abychom žili v obavách a v podrobení, když se snažíme někomu zalíbit.

Každý se máme stát tím, co si pro nás Bůh vysnil. Abychom se nesrovnávali s ostatními a abychom svým prostým úsilím žili své povolání Otcových dětí. Přišel jsem na tento svět nahý – a nahý z něj také odejdu. Mým jediným bohatstvím je milovat druhé, kteří jsou mými bratry, a milovat je, aniž bych jim podlézal.

## *Milujme lidi navzdory jejich slabostem*

Milujme druhé, milujme je v malých věcech, drobnostech. I když jsme každý z nás nějak zraněný, máme každý schopnost milovat, pomáhat si a sdílet se, dřív než bude příliš pozdě. Láska je jediný prostředek schopný zabránit zkáze světa.

Jsme na tomto světě jen na chvíli, a proto neztrácejme čas, který nám byl dán, a milujme lidi i navzdory jejich slabostem a nedokonalostem. Kdo si neumazal ruce, patrně je nepoužívá... Bylo by bláznovstvím snít o dokonalosti. Musíme přijmout naše omezení a mít rádi.

*Zpracováno podle knížky Robert Hossein, Vlk pohlazený Bohem, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství. převzato z [www.vira.cz](http://www.vira.cz)*

**Milí čtenáři, děkuji Vám všem za štědrnou podporu naší misie. Ujišťuji Vás modlitbou za Vás. Bůh Vám žehnej po celý rok. Fr. Antonín Kocurek, Czech Catholic Mission in NYC.**

<b>Příjmy v roce 2018</b>		<b>Výdaje v roce 2018</b>	
Cash	\$ 1,515.00	Známky	\$ 2,027.41
Checks	\$ 6,024.00	Obálky	\$ 313.99
		Papír	\$ 184.65
		Tonery + software	\$ 1,013.00
		Jazykový kurz pro P. Františka S.	\$ 1,500.00
Celkem příjmy	\$ 7,539.00	Celkem výdaje	\$ 5,039.05

## Humor v kostelních ohláškách

Setkání “skupinky modliteb za mír” se ruší.  
Společenství se rozpadlo pro vnitřní konflikty.

Paní N. Je stále v nemocnici. Trpí nespavostí, proto prosí  
o nahrávky kázání pana faráře.

Pěvecký sbor duchodců nebude o prázdninách zpívat.  
Celá farnost děkuje.

## Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

### v minulém období přispěli:

Josef Bretl, James Solfronk, Jane Brotanek, Zdenek a Zdenka  
Sadlik, Dana Sablik, Elen Samek, Bozena Smrcka, Pat a Ed Babor, Jana  
Vacek.

## Blahopřejeme k narozeninám

v měsíci únoru: George K. Kolasa 1. února, Helena Weirich 3.  
února, Libuše Král 7. února, Petr Štec 8. února, Marta Bláhová 10. února,  
Mathilde Halka 14. února, Anna Sikorjak 22. února, Daniela Neyland 25.  
února, Rev. Jindřich Kotvrda 26. února, Jarmila Weirich 27. února,  
Martin Vraštiak 29. února.

## úmysly mší svatých v únoru 2019

datum úmysl

dárce

3. února	Za + Josefa Vovse	Libuše Král
5. února	Za + manžela Aloise Hanáka (20 let)	Milada Hanák
10. února	Za + manžela JUDr. Bohumíra Bunžu	Růžena Bunžová
11. února	Na poděkování Pánu Bohu	Fr. Antonín
12. února	Za + Petra Bunžu	Libuše Král
16. února	Za rodinu Hromadku	Blažena Stránská
17. února	Za + Karla Mikulu	manželé Sádlikovi
19. února	Za živou a zemřelou rodinu Hanákovou	Milada Hanák
22. února	Za + manžela Jana Stránského	Blažena Stránská
24. února	Za + rodiče Pavlicovy	Božena a syn Peter Smrčka
26. února	Za + Antonína Kočicu	Libuše Král

**ZVON** vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - E-mail: [zvonnews@gmail.com](mailto:zvonnews@gmail.com) web: [www.zvon.info](http://www.zvon.info) Slovenská mše sv. každou neděli v 10.15 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <http://www.luxnewyork.net>



Kněz, který působil před svým odvečením do koncentračního tábora Dachau ve Strahovicích na Hlučínsku, bude blahorečen. P. Richard Henkes SAC (1900-1945) z kongregace pallotínů je na čerstvém seznamu kanonizačních procesů, který 22. prosince 2018 schválil papež František.

Richard Henkes SAC byl zavražděn z nenávisti k víře v koncentračním táboře Dachau, kde se přátelil s naším pozdějším pražským arcibiskupem Josefem kardinálem Beranem, od něhož se učil českému jazyku. Jeho posledním působištěm byly totiž

Strahovice na Hlučínsku, kde zahájil pastorační činnost v roce 1941. Kromě plnění povinností faráře se též věnoval exerciciím v exercičním domě sv. Josefa v Branicích a vystupoval jako kazatel na různých místech v širokém okolí.

Jeho činnost byla sledována gestapem. Na základě udání byl 8. dubna 1943 pro „pobuřování národa z kazatelny“ zatčen a 10. července poslán do koncentračního tábora v Dachau. „Jdu za svou cestou s Bohem,“ píše a pokouší se zde povzbudit sklíčené, pomoci hladovějícím. Učí se též česky – po válce chce zase působit na východě.

Když v prosinci 1944 vypukla v koncentračním táboře tyfová epidemie, byly některé vězeňské bloky (mezi nimi i „český“ blok č. 17) prohlášeny za uzavřené bloky smrti. Tehdy se P. Richard Henkes – vědom si náročných požadavků evangelia i rizik provázejících jeho rozhodnutí – přihlásil jako dobrovolný ošetřovatel k péči o nemocné a umírající.

Při své službě nemocným však P. Henkes sám smrtelně onemocněl a své nemoci 22. února 1945 podlehl. Jeho tělesné ostatky byly zpopelněny a popel tajně převezen mimo koncentrační tábor. V neděli 7. června 1945, v den 20. výročí jeho primice, pak byl popel tohoto mučedníka lásky k bližnímu, přirovnávaného k polskému knězi P. Maxmiliánu Kolbemu, slavnostně uložen do hrobu na hřbitově palotínů v Limburgu.

Právě z limburské diecéze pocházel. Narodil se 26. května 1900 v Ruppachu v Německu. Roku 1919 vstoupil do Společnosti katolického apoštolátu (SAC, zvaní též palotini) a dne 6. června 1925 byl v Limburgu vysvěcen na kněze. Jako učitel působil ve studijních zařízeních palotínů v Schönstattu a v Alpen, od r. 1931 pak v Horním Slezsku, ve městech Katscher (dnes Kietrz) a Frankenstein (Ząbkowice Śląskie).